

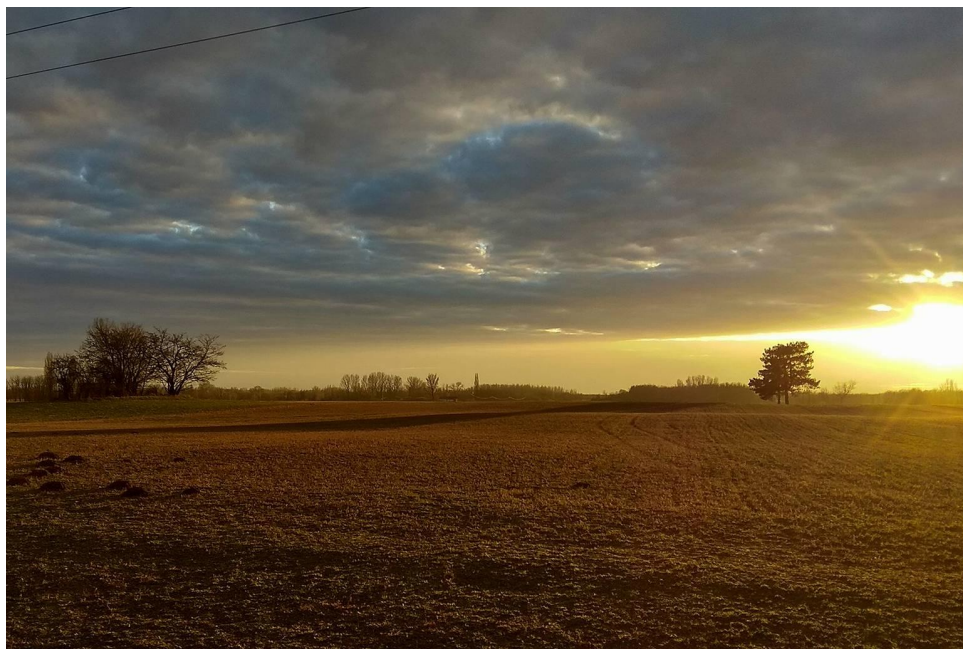
19.
szám

Hitből hitbe

„Az igaz ember pedig hitből él.” (Róma 1:17)

2018. január

Bibliai folyóirat

A tartalomról...

Trombiták és csapások.....	2
<i>Elszabadul a pokol</i>	
Armageddon.....	18
<i>A nagy leszámolás</i>	

Kiadványunk
interneten is
olvasható:

hitbol.hu

Trombiták és csapások

Elszabadul a pokol

Amikor az evangéliumhirdetés munkája véget ér, az utolsó engesztelés eltörli a bűn lenyomatát és emlékét a szentek testéből és elméjéből. Ez teszi őket alkalmassá arra, hogy megállhassanak az utolsó próbában, egészen Jézus Krisztus eljöveteléig. Új feladatot is kapnak: figyelmeztetniük kell a világot az őt sújtó büntető ítéletekre. Az előző tanulmány már előrevetítette, hogy a **hét trombita** és a **harag hét pohara** (Jelenések 16) ugyanazt az eseménysort mutatja be – ebben a tanulmányban pedig rátérünk az egyes csapások elemzésére.

Mielőtt azonban túlságosan bele-mélyednénk, szeretném hangsúlyozni, hogy ebben a kérdésben – még inkább, mint Jelenések többi részénél – fokozott óvatosságra van szükség a magyarázatnál. Mivel az egyes csapások mibenléte ez idő szerint még nem jelenvaló igazság, az ezekkel kapcsolatos tényleges üzenetet Isten fogja ki-nyilatkoztatni a csapásokat kihirdetők számára (ld. trombiták átadása Jelenések 8:2-ben). Ugyanakkor jelenlegi ismereteink alapján is lehet valamilyen fogalmunk a csapások jelentéséről.

Egy másik tényező, amit a csapások magyarázatánál figyelembe kell vennünk, hogy pontos megértésükre valójában azoknak lesz szükségük, akik számára Jelenések könyve nagy része már megélt valóság lesz. Így nem kell meglepődnünk, ha a trombitákban, ill. a csapásokban bemutatott jelképek között előrehivatkozásokat is találunk, amelyek helyes értelmezéséhez Jelenések könyvének teljes és helyes ismerete szükséges. Ennek fényében azokat a jelképeket, amelyek később bontakoznak ki Jelenések könyvében, ott azonosítjuk majd teljes terjedelemben, most csak megjelölgezzük magyarázatukat.

Néhány tény

4 + 3 újra

A pecsétekhez hasonlóan a hét trombita is két jól elkülöníthető részre osztható: az első négy trombita viszonylag rövid, pár vers terjedelmű csupán, az utolsó háromról azonban több fejezet szól. Az utolsó három trombitát a „három jaj”-nak is nevezi Jelenések 8:5, így különítve el azokat az előző négytől.

Hatásterület

Az első négy trombita / pohár hatásterülete látványosan megegyezik, melyek rendre:

1. a föld
2. a tenger
3. a folyók és a vizek forrásai
4. a Nap (és az égitestek)

Ezek közül az első három eredményeként mindenhol ömlik a vér.

Teljes vagy részleges?

Az első négy trombitánál azt olvassuk, hogy az érintett dolgok harmadrésze pusztul el, míg az első négy pohárnál úgy tűnik, teljes a megsemmisülés. Ebből sokan arra következtetnek, hogy a trombiták nem lehetnek azonosak a hét utolsó csapással, hiszen a szöveg szerint nem egyenlő mértékű az általuk végzett pusztítás. Azonban érdemes meggondolni, hogy az első négy csapás sem eredményezhet teljes megsemmisülést, hiszen akkor mi maradna meg az utolsó három csapás idejére?!

Valójában a két leírás összhangba hozható: a trombiták azt hangsúlyozzák, hogy az egyes hatásterületeket csak részlegesen érinti a pusztulás, a poharak pedig azt,

hogy az ítélet végleges, és a vég-eredmény – Jézus eljövetelekor – a teljes megsemmisülés lesz.

Visszatartott szelek

Ahhoz, hogy megértsük az egyes csapásokat, vissza kell térnünk egy fontos részlet erejéig Jelenések 7. fejezetéhez:

*„Ezek után láttam négy angyalt állni a föld négy sarkán, akik **visszatartották a föld négy szelét, hogy ne fújjon szél a földre, se a tengerre, se a fákra.** Láttam egy másik angyalt is feljönni napkelet felől, akinél az élő Isten pecsétje volt, és hangosan kiáltott **a négy angyalnak, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek,** és ezt mondta: **Ne ártsatok se a földnek, se a tengernek, se a fáknek addig, amíg meg nem pecsételjük a mi Istenünk szolgálait a homlokukon.**” (Jelenések 7:1-3)*

Ez a kijelentés egy rettenetes, soha nem látott pusztulást hozó világ-háborúról szól. A viharos szelek a Bibliában a népek, nemzetek közötti fegyveres konfliktusokat jelképezik (vö. Dániel 7:2). A föld négy szele ennek megfelelően az

egész világra kiterjedő háborúra utal. Isten egészen addig visszatartja ezen háború kirobbanását, amíg az elpecsételés végbe nem megy.

Manapság komoly aggodalommal tölti el az embereket az a gondolat, hogy mi lesz, ha kitör egy atomháború. A világ sok országa a tömegpusztító fegyverek olyan arzenáljával rendelkezik, amelyekkel városokat, sőt egész országokat lehet örökre eltörölni a Föld színéről – szinte gombnyomásra. A Biblia félreérthetlenné teszi, hogy az emberi indulatok ilyen fékevesztett szabadon engedése az elpecsételés befejezéséig nem fog megtörténni – Ő most még visszatartja a szeleket –, utána azonban bekövetkezik a katasztrófa!

Ennek fényében talán könnyebb elképzelni, mi is történhet az első néhány csapás során.

Az első négy csapás

Haggeus 2:6-ot a következőképpen alkalmazza a Zsidókhoz írt levél:

*„akinek a szava akkor megrengette a földet, most pedig azt ígérte: Még egyszer **megrengetem nemcsak a földet, hanem az eget is.** A »még*

*egyszer» pedig azok megváltó-
zását jelenti, amelyek mint te-
remtett dolgok
megrendülhetnek, hogy meg-
maradjanak a rendíthetetlenek.” (Zsidók 12:26-27)*

Ezen próféciával összhangban az első három csapás a Föld erősségeinek – a világ országainak – megrendítését, a negyedik csapás pedig az ég erősségeinek – Nap, Hold, csillagok – megrendítését írja le.

Ahogy Jelenések 7. fejezetéből láttuk, az elpecsételés lezárásával Isten szabadjára engedi a viszály szeleit, és a felgyülemlett emberi indulatok egy mindenre kiterjedő világháborúban törnek elő, iszo-

nyatos vérontást okozva. Ez a háború valószínűleg semmiben nem fog hasonlítani a korábbiakra. Nem fog évekig elhúzódni. Pár nap leforgása alatt csaknem az egész világ romba dől a tömegpusztító fegyverek korlátlan alkalmazásától.

1. csapás – a föld

*„Az első angyal trombitált, és jégeső és tűz támadt vérrel keverve, és a **földre** záporozott, és a föld harmada megégett, és a fák harmada is megégett, és minden zöldellő fű megégett.” (Jelenések 8:7)*

*„Element azért az első, és kiöntötte poharát a **földre**; és go-*

nosz és ártalmas fekély támadt azokon az embereken, akiken a fenevad bélyege volt, és akik képmását imádták.” (Jelenések 16:2)

A **föld** Jelenések 13. fejezete alapján az újjvilágban feltörő hatalmat jelképezi – élén az Amerikai Egyesült Államokkal. Ez a hatalom az, amely a fenevad bélyegét rákényszeríti az egész világra (Jelenések 14:16). Békét és biztonságot ígér majd az embereknek (1Thesszalónika 5:3), ám ez soha nem valósulhat meg igazán. A világ országai és vallásai között kibékíthetetlen ellentétek vannak, amiket karhatalommal csak ideig-óráig lehet elnyomni. A belső feszültségek kirobbanását Isten ítélete idézi elő.

Isten elpecsételi az övéit – akik nem vették fel a fenevad bélyegét –, a többiekben viszont ártalmas fekélyek jelennek meg. Ráébrednek arra, hogy becsapták őket. Fellázadnak és bosszújuk először az ellen a fordul, aki elhitette őket: az első csapás a földet – Amerikát – sújtja. A pusztulás leírhatatlan lesz.

2. csapás – a tenger

*„A második angyal is trombitált, és mintha egy nagy, tüzes, égő hegy vettetett volna a **tengerbe**, és a tenger harmada vérré vált, és elpusztult a tenger élőlényeinek harmada, amiben csak élet volt; és a hajók egyharmada is odaveszett.” (Jelenések 8:8-9)*

*„A második is kiöntötte pohárát a **tengerbe**, és az olyanná lett, mint a halott vére, és minden élőlény elpusztult a tengerben.” (Jelenések 16:3)*

A tengert Dániel könyve 7. fejezete, ill. Jelenések könyve 13. fejezete alapján a sűrűn lakott óvilággal – a tágabb értelemben vett Európával – azonosíthatjuk. Ez az a kulturális és hatalmi centrum, aminek eszméi iránt Amerika feltétlen engedelmességet fog követelni (Jelenések 13:12), és a „fenevad bélyege” is ennek az európai hatalomnak a jele lesz.

A második csapás tehát Európát fogja sújtani. A feldühödött népek – érthető módon – szembefordulnak majd a kötelezően követendő értékrend forrásával is, amikor látják, hogy világbéke helyett gyötrelmet okozó fekélyeket kaptak. A pusztulás itt nem csak az embereket fogja érinteni: a kereskedőhajók által jelképezett kizsákmányoló gazdasági rendszer is megdől.

A második csapás tehát Európát fogja sújtani. A feldühödött népek – érthető módon – szembefordulnak majd a kötelezően követendő értékrend forrásával is, amikor látják, hogy világbéke helyett gyötrelmet okozó fekélyeket kaptak. A pusztulás itt nem csak az embereket fogja érinteni: a kereskedőhajók által jelképezett kizsákmányoló gazdasági rendszer is megdől.

3. csapás – folyók és vízforrások

„A harmadik angyal is trombitált, és leesett az égről egy nagy csillag, amely úgy égett, mint egy fáklya, és a **folyók** egyharmadára esett, és a **vizek forrása**ira. A csillag neve öröm volt, és a folyók harmada örömmé változott, és sok ember meghalt a vizektől, mert azok keserűvé váltak.” (Jelenések 8:10-11)

„A harmadik is kiöntötte pohárát a **folyóvizekbe** és a **vizek forrásaiba**, és azok vérré váltak. És hallottam, hogy a vizek angyala ezt mondta: Igazságos vagy, Uram, aki vagy, és aki voltál, te Szent, hogy így ítéltél: mivel szentek és próféták vérént ontották, te is vért adtál nekik inni. Megérdemelték. És hallottam, hogy az oltár ezt mondta: Igen, Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid.” (Jelenések 16:4-7)

A folyókat Jelenések 12. fejezete alapján azonosíthatjuk a „pogány”, vagy – más megközelítésből – nem zsidó-keresztény kultúrkörbe tartozó országokkal. Ide tartoznak pl. a muszlim vagy hindu vallású or-

szágok, ill. a kommunista diktatúrák. Ezek az országok egészen más értékrendet képviselnek, mint a nyugati világ, ideiglenesen mégis fejet hajtának majd a meggyőző bizonyítékok – különösképpen pedig a hatalmi gépezet – előtt. Amikor azonban rajtuk is megjelennek a gyötrelmes fekélyek, elkeseredésükben (vö. „öröm”) elnyomóiknak esnek – azok pedig megtorlásul visszatámadnak.

A 3. csapás azt is hangsúlyozza, hogy ezen népek különös kegyetlenséggel viszonyultak Isten gyermekeihez. Ez a tendencia napjainkban is látható: a kereszténység nagyon sok országban ma is üldözött vallás, és évente ezrek, tízezrek halnak meg hitükért most, a XXI. században is. Isten azonban számon tartja gyermekei életét, és igazságot szolgáltat nekik. Amikor a csapások során kiszolgáltatja az Istent elutasító népeket saját féktelen indulataiknak, *részen* learatják kegyetlenségük gyümölcsét. De a java még ezután következik...

4. csapás – nap, hold, csillagok

„A negyedik angyal is trombitált, és csapás érte a **nap** harmadát, a **hold** harmadát és a **csillagok** harmadát, hogy el-

sötétüljön azok egyharmada, és a nappal egyharmada ne legyen világos, és az éjszaka hasonlóképpen.” (Jelenések 8:12)

„A negyedik is kiöntötte pohárát a **napra**, és megadatott annak, hogy az embereket tűzzel tikkassza. Az emberek szenvedtek a nagy hőségtől, és Isten nevét káromolták, akinek hatalma volt e csapásokon, de nem tértek meg, hogy neki dicsőséget adjanak.” (Jelenések 16:8-9)

A világtörténelem legpusztítóbb világháborúja söpört végig a Földön – valószínűleg pár nap leforgása alatt. Teljes a zűrzavar. Isten azonban ezúttal nemcsak a Föld erősségeit rázza meg, hanem az eget is! A Nap, Hold és a csillagok szokatlan módon, baljóslatúan viselkednek. Sötétség borítja a Földet, amikor világosnak kellene lennie, és amikor világos van, olyan égetően tűz a Nap, hogy csak tovább fokozza a fekélyeikben már egyébként is gyötrődő, a világháború szörnyűségeit valahogyan túlélő embereket.

Hogy az emberi tömegpusztító fegyverek hasz-

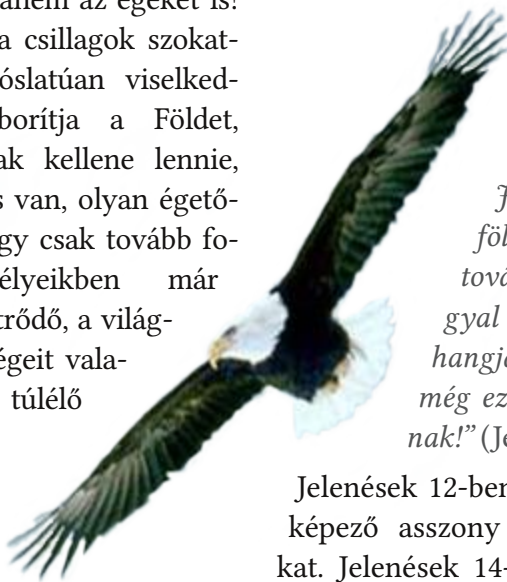
nálatának következménye lesz-e az ég erősségeinek zavart működése, vagy Isten maga idézi elő ezt a csapást, azt nehéz most megmondani. Mindenesetre egy biztos: az emberek Istent fogják okolni a csapásokért, és azért, hogy nem hozta el számukra a várva várt békét. Sajnos, az érdemi következtetést nem vonják le: a csapások az igazi evangélium elvetése miatt érik őket.

A három jaj

Ha azt gondoljuk, hogy egy totális pusztulást hozó világháborútól nem történhet rosszabb dolog Földünk lakóival, tévedünk:

„Ekkor láttam és hallottam, hogy az ég közepén egy sas repült át, aki nagy hangon így szólt: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a további három angyal trombitájának hangja miatt, akik még ezután trombitálnak!” (Jelenések 8:13)

Jelenések 12-ben az Egyházat jelképező asszony kap sasszárnyakat. Jelenések 14-ben és Jelenések

18-ban pedig az Egyházat jelképező angyalok repülnek át az ég közepén, hangosan hirdetve üzenetüket. Ebben a versben tehát az Isten gyermekeitől érkező utolsó figyelmeztetést láthatjuk.

A kegyelemidő lezárulása előtt már figyelmeztették az embereket arra, hogy csapások fogják érni őket a fenevad bélyegének felvétele miatt (Jelenések 14:9-10), most azonban még egy utolsó üzenetet át kell adniuk. Ahogyan Mózes sem ment ismét a fáraó elé a 10. csapás előtt, hanem a 9. után, távozóban hirdette ki azt (2Mózes 10-11), ugyanúgy a szentek sem járulnak többé a megátalkodott, gonosz népek vezetői elé. A világháború nyomán keletkező zűrzavarban kapnak egy pár napnyi lehetőséget arra, hogy olyan helyekre meneküljenek, ahol átvészélhetik az utolsó három csapást – ami az eddigieknél is rosszabb lesz! Mielőtt azonban Isten biztonságba helyezné őket a sziklák és erdők rejtekében, még egyszer, utoljára figyelmeztetik a világot: ami ezután következik, azzal végleg megpecsételik sorsukat, és Isten ítélete méltán fogja őket sújtani.

De mégis, mi lehet rosszabb egy világháborúnál?! Valójában csak

egy dolog rosszabb az anarchiánál és egymás elpusztításánál: amikor az Isten elleni lázadásban van egy-ség! Az első két jaj (5. és 6. csapás) ennek az egységnek a két egymással teljesen ellentétes arcáról fog szólni, a harmadik jaj pedig arról, hogyan vet véget Isten a lázadásnak.

5. csapás – az első jaj

*„Az ötödik angyal is trombitált, és láttam, hogy egy csillag esett le az égről a földre, és neki adták az alvilág mélységének kulcsát. Felnyitotta azért az alvilág mélységét, és füst szállt fel a mélységből, mint egy nagy kemence füstje, és **elsötétült** a nap és a levegő a mélység füstjétől.*

*A füstből pedig sáskák jöttek ki a földre, és olyan erő adatott nekik, mint amilyen ereje a föld skorpióinak van. És megmondattott nekik, hogy a föld fűvét ne bántsák, se semmilyen zöldellőt, se semmilyen élő fát, hanem csak azokat az embereket, **akiknek a homlokán nincs Isten pecsétje.***

*És adatott azoknak, hogy ne öljék meg, hanem öt hónapig **kínnozzák** őket, és azok kínzása*

olyan, mint a skorpió okozta fájdalom, amikor megmarja az embert. Azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják, és kívánnak meghalni, de a halál elkerüli őket.

A sáskák alakja pedig a harcra felkészített lovakhoz volt hasonló: a fejükön aranyhoz hasonló koronák voltak, arcuk pedig olyan volt, mint az emberi arc, és olyan hajuk volt, mint az asszonyok haja, foguk, mint az oroszláné, és páncéljuk olyan volt, mint a vaspáncél, és szárnyaik hangja olyan volt, mint a harcra száguldó lovas hadi szekerek sokaságának robaja.

A skorpiókéhoz hasonló farkuk és fullánkjuk volt, és a farkukban volt az erejük, hogy ártsanak az embereknek öt hónapig. Királyuk az alvilág angyala volt, melynek neve héberül Abaddón, görögül pedig Apollüón, azaz Pusztító.

Az első jaj elmúlt, íme, ezután még két jaj következik.” (Jelenések 9:1-12)

„Az ötödik is kiöntötte poharát a **fenevad trónjára**, és országa **elsötétült**, és nyelvüket

rágták **kínjukban**, és károolták a menny Istenét kínjaik és fekélyeik miatt, és nem tértek meg cselekedeteikből.” (Jelenések 16:10-11)

Bár a trombita leírása viszonylag hosszú a poháréhoz képest, a rendkívüli sötétség és a fenevad követőinek rettenetes *kínokban* való szenvedése mindkettőben hangsúlyos. A trombita felületes olvasása alapján elsőre talán inkább egy horrorfilm juthat eszünkbe, de ha a jelképeket értelmezzük, világossá válik az értelme. Vegyük sorra, mit látunk!

1. Hullócsillag

„Az ötödik angyal is trombitált, és láttam, hogy **egy csillag esett le az égről a földre...**” (Jelenések 9:1) Az égről lehulló csillag bukott angyalt jelképez (vö. Jelenések 12:4; Ézsaiás 14:12). Az első három csapásnál az emberi indulatok tomboltak, a negyediknél a természet borult fel, de ez a kép az ördögi erők minden eddig felülmúló aktivitását vetíti előre.

2. Mélység

„...és neki adták az alvilág **mélységének** kulcsát. Felnyitotta azért az alvilág **mélységét**, és füst szállt fel

a mélységből, mint egy nagy kemence füstje, és elsötétült a nap és a levegő a **mélység füstjétől**.” (Jelenések 9:1-2) Az „alvilág” szó meglehetősen terhelt a görög mitológiából származó bibliátlan képzetekkel, az eredeti szövegben a „mélység kútja” kifejezés áll. A „mélység” [görögül: *abüsszosz*] szó az Ószövetség görög fordításában a vízzel borított, üres Földet, a tenger mélyét, ill. a földkéreg alatti víztározókat jelöli.

Az Újszövetség már inkább jelképes értelemben beszél a „mélységről”. A magát légiónak nevező démoncsapat nem akart a „mélységbe” menni (Lukács 8:31). Ezen kijelentés alapján úgy tűnik, a „mélység” olyan hely, ahol bukott szellemi lények tartózkodhatnak. Ez azonban azért különös, mert – a közhiedelemmel ellentétben – Sátán és angyalai nem a pokolban, vagy a Föld alsóbb részeiben tanyáznak, hanem az ég magasságában:

„Mert nem vér és test ellen van nekünk tusakodásunk, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmaságok ellen, a sötétség világának urai ellen, a gonoszság szellemei ellen, amelyek az ég magasságában vannak.” (Efézus 6:12)

Ráadásul Sátán és angyalai jelenleg is nagyon aktívak, az 5. trombitánál ellenben azt olvassuk, hogy a mélység angyala egy kulcsot kap, amivel *kinyitja* a mélység kútját. Ebből az következik, hogy az a hely, amit kinyit, korábban zárva volt, nem volt ki-bejárás. A Bibliában csak egyetlen olyan helyről olvasunk, ahol bukott angyalok vannak bezárva:

„Mert nem kímélte Isten a bűnbe esett angyalokat sem, hanem az alvilág sötét mélységébe vetette őket, hogy fenntartassanak az ítéletre;” (2Péter 2:4)

„És az angyalokat is, akik nem tartották meg fejedelemségüket, hanem elhagyták lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére örök bilincsekben, sötétségben tartotta.” (Júdás 1:6)

Ez a két igevers a történelem egy olyan korszakát idézi fel, amiről nagyon kevés információnk van. Itt nem Sátánról és angyalairól van szó, hiszen ők Efézus 6:12 szerint az ég magasságában tartózkodnak, és egyáltalán nincsenek bilincsen. Péter és Júdás a bukott angyalok egy speciális csoportjáról beszél, akik az özönvíz előtti világban *elhagyták lakóhelyüket*” (vö. 2Korin-

thus 5:2). Ezek a mennyei lények kivetkőztek angyali természetükből, és az emberekkel való keveredés által a régi világot teljes romlásba taszították (1Mózes 6:1-7). Isten ezen angyalokat büntetésből a „mélységbe” [görögül: *tartarosz*] helyezte, ahol teljes reménytelenségben és tétlenségben várják a végső ítéletet.

Amikor Jelenések könyve a „mélységről” beszél, nem egyszerűen Sántát és angyalait érti alatta, hanem az Istentől való eltávolodásnak egy olyan állapotát, amelyben már semmi nem olyan, amilyennek Isten eredetileg megalkotta. A mélység olyan lények gyűjtőhelye, akik természetüket menthetetlenül és visszafordíthatatlanul eltorzították, tudatosan lázadva fel az Alkotó rendje ellen. Erről a pontról már lehetetlen a visszatérés, nincs semmi remény, csak *„az ítéletnek valami rettenetes várása, amikor tűz lángja fogja megemészteni az ellenszegülőket”* (Zsidók 10:27).

A „mélység” tehát egy velejéig romlott, megtérésre már teljesen képtelen, megátalkodott, istenképűségéből egészen kifordult állapotot jelképez. Az 5. csapás pontosan ilyennek írja le az embereket: Istent káromolták az őket

sújtó csapásokért, és *„nem tértek meg cselekedeteikből”* (Jelenések 16:11).

3. Kemence és füst

„...és füst szállt fel a mélységből, mint egy nagy kemence füstje...” (Jelenések 8:2b). Jelenések könyve többször is utal Sodoma és Gomora elpusztításának történetére, és itt is ezt látjuk: *„Sodoma és Gomora felé tekintett, és az egész környék földje felé. Láta, hogy íme, fölszáll a föld füstje, mint a kemence füstje.”* (1Mózes 19:28) A füst Sodoma és Gomora esetében a teljes megsemmisülés jele volt, a trombitánál pedig azt jelzi, hogy azok az erők, amelyek ekkor működésbe lépnek, visszafordíthatatlanul a végleges megsemmisülésbe taszítják a megmaradt emberiséget.

4. Sötétség

„...és elsötétült a nap és a levegő a mélység füstjétől.” (Jelenések 8:2c) A mindent beborító **sötétséget** a trombita és a pohár is megemlíti. A sötétség a világosság hiánya, és arra utal, hogy a gonosztságot eddig még fékező isteni jelenlét végleg megszűnik a világban. Ha eddig volt is valami jó, vagy jónak látszó a fenevad országában, most az is teljesen

eltűnik. A gonoszságnak többé semmi nem szab határt, nem bújik többé álarc mögé, hanem megmutatja rút és kegyetlen ábrázatát.

5. Sáskák

„A füstből pedig **sáskák** jöttek ki a földre...” (Jelenések 9:3a). Isten saskajárással büntette meg a parancsa ellen lázadó Egyiptomot (2Mózes 10), de ugyanilyen büntetést ígért saját népének is, amennyiben engedetlenné válna (5Mózes 28:38,42). A hűtlen zsidó népet Isten végül a Babiloni Birodalomnak szolgáltatta ki:

„Amit a hernyó meghagyott, megette a **sáska**. Amit a sáska meghagyott, megette a szöcske, és amit a szöcske meghagyott, megette a cserebogár... Mert **egy nép tört országomra, erős és megszámlálhatatlan. Fogai, mint az oroslán fogai, és tépőfogai, mint a nőstény oroszláné.**” (Jóel 1:4,6)

A Babiloni Birodalom által végzett pusztítást a jóeli prófécia egy totális saskajáráshoz hasonlítja. [Megjegyzés: a különböző rovarok – hernyó, sáska, szöcske, cserebogár – a szótár szerint valójában különböző saskafajták.] A saskajárással az Isten beszéde iránti engedetlenség

büntetése volt, aminek eredményeként az addig fennálló hatalmi rend megrendült, vagy meg is dőlt. Az 5. csapás ennek megfelelően a fenevad *trónját és országát* sújtja (Jelenések 16:10) – vagyis alapjaiban ingatja meg a fennálló hatalmi struktúrát.

A fentiek fényében – különösen a jóeli prófécia alapján – az 5. trombitánál bemutatott saskák nem horrorfilmbe illő, szó szerinti szörnyeket vagy démonokat jelentenek, hanem olyan embereket, akik aktív cselekvői lesznek majd egy sátáni erőktől fűtött mozgalomnak.

6. Skorpiók

„...és olyan erő adatott nekik, mint amilyen ereje a föld **skorpióinak** van” (Jelenések 9:3b). Jézus az ördögökről beszélt úgy, mint skorpiókról:

„A hetvenkét tanítvány örömmel tért vissza, és azt mondta: Uram, még az **ördögök** is engednek nekünk a te neved által! Ő pedig azt felelte: Láttam a Sátánt villámként leesni az égből. Íme, hatalmat adok nektek, hogy kígyókon és **skorpiókon** tapodjatok és az ellenség minden erején, és semmi sem árthat nektek.” (Lukács 10:17-19)

A skorpiók tehát ördögi erőkre utalnak, de a látomásban nem skorpiókat látunk, hanem azt, hogy a sáskák **ereje** volt a skorpiókéhoz hasonló. Ez az erő pedig egy konkrét helyre koncentrálódik: a farokra!

7. A farok

„A skorpiókéhoz hasonló **farkuk** és fullánkjuk volt, és a **farkukban** volt az erejük...” (Jelenések 9:10) Ennek a jelképnek a megértése nagyon sok félreértést eloszlat a trombiták kapcsán. A magyarázathoz nem kell messzire mennünk:

„Egy másik jel is feltűnt az égen: Íme, egy nagy vörös **sárkány**, akinek hét feje és tíz szarva volt, és a fejein hét korona; és a **farka lesöpörte az ég csillagainak harmadrészét**, és a földre vetette azokat...” (Jelenések 12:3-4)

Az első pontban már láttuk, hogy a hullócsillag bukott angyalokat jelképez – akik között Lucifer volt az első. Jelenések 12:4 azonban nagyon képiesen mutatja be, hogyan érte el Sátán a mennyben, hogy az angyalok jelentős része kövesse lázadásában. A jelkép szerint a „**farka**” söpörte le a csillagok harmadrészét. Sátán a valóságban

hazugságai terjesztésével – hamis propagandájával – érte el, hogy angyaltársai fellázadjanak Isten uralma ellen, és az önjelölt szabadságharcost kövessék. Ősszüleinket is a hazugság és csalás ugyanezen taktikájával állította saját oldalára (ld. 1Mózes 3). Ézsaiás próféta egyértelműen a hazugsággal hozza összefüggésbe a farkat:

„A vén és a főember a fej, a **farok** pedig az a próféta, aki **hazugságot** szól.” (Ézsaiás 9:15)

Az 5. trombitára vonatkozóan tehát azt a következtetést vonhatjuk le, hogy az egész ördögi mozgalom egy masszív hazugságra épül – abban van az ereje. Ez a hazugság azonban olyan meggyőző, hogy emberek tömegei sorakoznak fel mögé, sőt az egész fennálló világrendszert megdöntik! Mivel azonban az új rendszer is egy masszív hazugságon alapul, igencsak tiszavirág életű lesz. De erre Jelenések 17. fejezetének magyarázatánál még visszatérünk.

8. Füvek és fák

„És megmondatott nekik, hogy a föld **füvét** ne bántsák, se semmilyen **zöldellőt**, se semmilyen élő **fát**, hanem csak azokat az embereket, akiknek a homlokán nincs Isten pe-

csétje.” (Jelenések 9:4) Ha az előző képeket nem szó szerint értettük, akkor vagyunk következetesek, ha a fákat és a füveket is jelképes értelemben vesszük. A fák és a füvek sok esetben népeket, embereket jelentenek (Ézsaiás 2:12-13; 7:2; 40:7). Míg az első csapásnál válogatás nélkül pusztultak az emberek (a füvek és fák), ez a csapás kifejezetten „szelektív”. Itt szó sincs népirtásról. Ez a mozgalom egyértelműen meghatározza, kiket tart ellenségnek: akiknek a homlokán nincs Isten pecsétje.

9. A fenevad trónja

Jelenések 16:10 szerint a pohár a „*fenevad trónjára*” töltetik ki. A tengerből feljövő fenevadat a 13. fejezetben azonosítjuk pontosan. Ami viszont nyilvánvaló, hogy Amerika ennek a hatalomnak az imádására és az ő bélyegének felvételére fogja majd kényszeríteni az embereket. Más szóval az emberek ezen hatalom értékrendje iránti elköteleződésüket kell, hogy kifejezésre juttassák a „bélyeg” felvételével. Ezt az elköteleződést – a bélyeg felvételét – egyesek a világ-békével kecsegtető ígéretekért, mások a haláltól való félelem miatt vállalják.

A totális világháborúban azonban hitelét veszti a fenevad, mivel az ígéretek üresnek bizonyultak. Az emberek tömegei azokat fogják majd nyomorúságuk miatt okolni, akik az ígéretek eszmei, ideológiai alapját biztosították. Ez a viszonylag szűk hatalmi réteg egyben a „fenevad bélyegének” képviselője is, ami lehetetlenné teszi számukra, hogy Isten pecsétjében részesüljenek. Ez a csapás tehát őket fogja sújtani – a fenevad trónját, hatalmának centrumát.

10. Kínzás

A trombita és a csapás egyaránt rettenetes kínokról számol be. Jelenések 16:10 szerint az emberek „*nyelvüket rágták kínjukban*”. Ez azért is jelentőségteljes, mert a nyelvet a Biblia legtöbbször a hazugság szólásával hozza összefüggésbe. A fenevad trónjával jelképezett emberek, akik a rendszer ideológiáját szállították, hazugságokkal csapták be az egész világot. Most pedig hazug nyelvük miatt kell kínokat szenvedniük.

A trombita határozottan hangsúlyozza, hogy ezek a kínok – bármily szörnyűek is lesznek – nem halálosak:

„És adatott azoknak, hogy **ne öljék meg**, hanem öt hónapig kínozzák őket, és azok kínzása olyan, mint a skorpió okozta fájdalom, amikor megmarja az embert. Azokban a napokban keresik az emberek a halált, de nem találják, és kívánnak meghalni, de **a halál elkerüli őket.**” (Jelenések 9:5-6)

Bármit is jelentsen ez a kijelentés, egy biztos: a fenevad rendszerét és fő képviselőit nem fogja végérvényesen megsemmisíteni ez a csapás.

11. Öt hónap

Bár a kijelentés egy öt hónapos kínoztatásról szól, ez az idő le lesz rövidítve:

„Mert akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha. És ha azok a napok meg nem rövidítenének, egyetlen ember sem menekülhetne meg, de **a választottakért megrövidítenek azok a napok.**” (Máté 24:21-22)

Ez a mozgalom ugyanis – ha kitűzött céljait maradéktalanul megvalósíthatná – nemcsak a fenevad képviselőit, hanem a választottakat is elpusztítaná.

De akkor miért öt hónap? Az ötös szám Sátán száma, mert az öt jelképező kígyó – eredetileg egy szárnyas lény – az ötödik napon lett megteremtve. A sátánisták szimbóluma a pentagramma: az ötágú csillag. Az öt hónap a mozgalom ízig-vérig sátánista ideológiáját jelképezi, amely minden vallást és ideológiát megsemmisítésre ítélt – igazat és hamisat egyaránt. A mozgalom azonban nem viheti keresztül terveit, mert a „bűnösök” elszámoltatását félbeszakítja a hatodik csapás. Ezért kerül el az embereket az – egyébként – biztos halál.

12. A sáskák alakja

A sáskák alakjáról Jelenések 9:7-10 rendkívül szürreális képet fest, ami nyilvánvalóan jelképes. Az egybe mosott jelképeket külön-külön kell megértenünk, és akkor összeáll a teljes kép:

- a) *harcra felkészített lovak*: a felbőszített emberek sokasága
- b) *fejükön aranyhoz hasonló koronák*: világi hatalmat képviselnek (= királyi erő)
- c) *emberi arc*: bukott emberekről van szó

- d) *asszonyhaj*: a mozgalmat egy összefüggő ideológia irányítja és fogja össze
- e) *oroszlánfog*: a szellemi Babilon ellen láznak fel, de ugyanúgy erőszakot használnak, ami Babilon módszere
- f) *vaspáncél*: már nem hatnak rájuk azok az üres ígéretek, amivel a fenevad elhitette őket, megkeményítették szívüket ellene
- g) *szárguldo harci szekerek hangja*: a mozgalom szinte a semmiből jön elő, és iszonyú sebességgel söpör végig az egész világon
- h) *skorpiófarok*: az egész mozgalom egy ördögi hazugságon alapul
- i) *fullánk*: ezt is a bűn, az Isten elleni lázadás hajtja

13. Pusztító

„*Királyuk az alvilág angyala volt, melynek neve héberül Abaddón, görögül pedig Apollüón, azaz **Pusztító**.*” (Jelenések 9:11) Az utolsó vers félreérthetlenné teszi, hogy ez a mozgalom teljesen ördögi indíttású lesz. Bár nyíltan szembemegy azzal a fenevaddal, amely felett Isten ítéletet hirdetett szentjei által

(Jelenések 14:9-11), valójában az embereket mégsem Isten imádatára, hanem az ördögi csalások még sötétebb, lélekpusztító bugyraiba vezeti.

A „Folytatjuk...” elé

A trombita megszólal: Isten gyermekei utoljára figyelmeztetik a világot lakosait arra, hogy ne másokban keressék a bűnbakot, hanem térjenek meg. Ők azonban nem hallgatnak rájuk, és ezzel örökre megpecsételik sorsukat. Isten megtérésre hívó szava soha többé nem szól már hozzájuk, és ezzel az utolsó esélyüket is elveszítik a megtérésre. Elpusztítójuk zászlaja alatt sorakoznak fel. Úgy gondolják, megtalálták problémájuk igazi okát: a vallást gyökerestől kell kigyomlálni a Földről. De ekkor valami rendkívüli dolog történik, amire senki nem számított. És ezzel kezdetét veszi a hatodik trombita / pohár, ami előkészíti az armageddoni csatát.

A következő tanulmányban innen **folytatjuk...** ■

Sánta János

Armageddon

A nagy leszámolás

Isten angyalai jelenleg még visszatartják a viszály szeleit. Az elpecsételés és a kegyelemidő lezárulása után azonban borzalmas fekélyek jelennek meg azokon, akik Isten imádata helyett a „*fenevad bélyegét*” veszik magukra. A megígért világbéke reménye szertefoszlik; az ideiglenesen elnyomott, feszülő ellentétek kipattannak, és egy olyan pusztító világháború robban ki, amely pár nap leforgása alatt az egész világon végigsöpör. Isten azonban nemcsak a Föld erősségeit – a világ országait – rengeti meg; az ég erősségei – a Nap, a Hold és a csillagok – is szokatlan módon, baljóslatúan viselkednek.

A legrosszabb azonban még ezután következik. A világháború szörnyűségeit túlélő emberek az utolsó figyelmeztetés szavát is semmibe veszik, ezért Isten kiszolgáltatja őket a nagy csalónak. Az ötödik trombita egy ördögi indítatású mozgalom felemelkedését jelzi, amely a fenevadat – és hamisnak

bizonyult ideológiáját – jelöli meg az emberiség megrontójának. A Föld lakosai egyesülnek, hogy könyörtelen bosszút álljanak elnyomóikon, és eltöröljenek minden vallást. Szándékukat azonban nem fogják végrehajtani, mert Sátán a következő fázisba lépteti nagy gonddal előkészített, utolsó csalását.

Egy súlyosan félreértett csata

Jelenések könyve egy olyan időről ír, amikor már semmi nem az, aminek látszik, teljes a zűrzavar és a káosz, és a sátáni csalások egymást érik. A Biblia jövődölései világosan elénk tárják, hogy a becsapott emberek teljes bizonyossággal hiszik majd azt, hogy ők állnak a jó oldalon:

„A zsinagógákból kizárnak titeket, sőt eljön az óra, amikor mindaz, aki megöl titeket, úgy véli, hogy Istennek tesz szolgálatot vele.” (János 16:2)

„és a hamisság minden csalásával azok számára, akik elvesznek, mivel visszautasították az

igazság szeretetét, hogy az által üdvözüljének. Ezért bocsátja rájuk Isten a tévelygés hatalmát, hogy **higgyenek** a hazugságnak,” (2Thesszaloni-ka 2:10-11)

A Biblia azt is feltárja előttünk, hogy a csalások Sátántól erednek, és az egész világot megtévesztik:

„hanem levettetett a nagy sárkány, az ősi kígyó, akit ördögnek és **Sátánnak** neveznek, aki **az egész földkerekséget megtéveszti**, levettetett a földre, és vele együtt angyalai is levettettek.” (Jelenések 12:9)

„és **megtéveszti a föld lakosait** azokkal a jelekkel, amelyeket a fenevad előtt képes megtenni...” (Jelenések 13:14)

„És foglyul esett a fenevad és vele együtt a hamis próféta, aki a jeleket tette előtte, amellyel **megtévesztette azokat, akik a fenevad bélyegét felvették**, és akik imádták annak képmását...” (Jelenések 19:20)

És bár Sátán a történelem folyamán mindig – az utolsó időkben pedig különösképpen – a megtévesztés eszközével élt, a 6. csapás még ezen felül is hangsúlyozza a

rendkívüli, mindenre kiterjedő megtévesztést. Ezért ha nem értjük meg a megtévesztés jelentőségét, aligha érthetjük meg, miről is szól az armageddoni csata...

6. csapás – a második jaj

„A hatodik angyal is trombitált, és hallottam egy hangot az Isten előtt álló aranyoltár négy szarva felől, amely ezt mondta a hatodik angyalnak, akinél a trombita volt: Oldd el azt a négy angyalt, akik **a nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél** meg vannak kötözve. Eloldották azért a négy angyalt, akik készen álltak az órára, a napra, a hónapra és az esztendőre, hogy megöljék az emberek egyharmadát. És a lovas seregek száma húszezerszer tízezer volt, hallottam a számukat. A látomásban ilyennek láttam a lovakat és a rajta ülőket: tűzpiros, jácintkék és kén-sárga páncéljuk volt, és a lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje, és szájukból tűz, füst és kén jött ki. E három csapástól halt meg az emberek harmadrésze: a tűztől, a füsttől és a kéntől, amely azok szájából jött ki. Mert a lovak ereje a szá-

jukban és a farkukban van, mert fejjel végződő kígyóhoz hasonló farkuk van, és azzal ártanak. A többi ember pedig, akiket nem ölték meg ezek a csapások, nem tértek meg kezük alkotásaitól, hanem imádták az ördögöket, és az arany-, ezüst-, érc-, kő- és fabálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem képesek; és nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem varázslásaikból, sem páráználkodásaikból, sem lopásaikból.” (Jelenések 9:13-21)

„A hatodik is kiöntötte poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre, és kiszáradt annak vize, hogy út készüljön a napkelet felől jövő királyoknak. És láttam a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három, békához hasonló, tisztátalan lelket kijönni, mert ördögi lelkek azok, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára. Íme, eljövök, mint a tolvaj. BolDOG, aki vigyáz, és őrzi ruháit, hogy mezítelenül ne járjon, és meg ne lássák szégyenét.

Összegyűjtötték őket arra a helyre, amelyet héberül Harmagedónnak neveznek.” (Jelenések 16:12-16)

A következőkben ezt a két szakaszt fogjuk tanulmányozni. Igaz, a hatodik trombita (a második jaj) nem ér véget a 9. fejezetben, hanem csak a 11. fejezet 14. versében, de erre a tanulmány végén még visszatérünk.

Figyeljük meg a fő párhuzamokat! Először is: mindkét leírásban a nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél történik valami fontos. Az Eufrátesz **Babilon** folyója, így ezek a kijelentések a végidőbeli, szellemi Babilont alkotó hatalmakra utalnak.

A másik párhuzam a kiterjedés: Jelenések 16:14 azt írja, hogy az egész Föld egyesül ebben az Isten ellen vívott háborúban. Jelenések 9:14-15 ehhez képest négy angyalt említ, majd egy 200 millió (!) lovast számláló seregről hallunk jelentést. A négy angyal – ahogy korábban is – a négy égtájat jelenti, vagy más szóval az egész világot. A serg méret egyébként szó szerint is hatalmasnak számít, a mai országok katonasága átlagosan csak pár tíz- vagy százezer, de a legnagyobb

baké is csak 1-2 millió fő. Becslések szerint az egész világ jelenleg aktív katonasága mindössze 20 millió (!) főre tehető. Óriási fegyverkezésre, és sokkal szélesebb körű sorozásra lenne tehát szükség ahhoz, hogy *a Föld összes országa* együttvéve össze tudjon hozni ekkora hadsereget!

A harmadik párhuzam *a nagy csata* – illetve az arra való készülődés. De hogy pontosan értsük, miről is szól ez a csata, ki harcol ki ellen, és miért – ahhoz először el kell tudnunk helyezni ezt a történetet a valóságban.

Mi történt?!

Az előző csapások során azt láttuk, hogy a kegyelemidő lezárulása után elszabadul a pokol, a nagy világhatalmak egymásnak esnek, és patakokban ömlik a vér. Majd végül a hitető rendszer vezetőit – a vallás képviselőit – teszik meg bűnbakká, a kegyetlen bosszút azonban mégsem hajtják végre. A hatodik csapásnál ugyanis megint azt látjuk, hogy az egész világ újra egyesül, és az Isten ellen vívott háború utolsó, döntő csatájára készülnek. Mi az a tényező, ami egy ilyen helyzetben – miután mindenki

vel – újra képes az egymást szívből és joggal gyűlölő feleket újra összefogni, és egységesen a régi zászló alá terelni?!

A hatodik csapás félreérthetatlenné teszi, hogy ez a rendkívüli és megdöbbentő fordulat egy mindent elöprő ördögi hitetés eredménye:

„És láttam a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három, békához hasonló, tisztátalan szellemet kijönni, mert ördögi szellemek azok, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára.” (Jelenések 16:13-14)

Hogy miben is áll ennek a csalásnak a jellege – ami ilyen mértékű egység létrehozására képes –, az Jézus nagy apokaliptikus beszédéből érthető meg:

*„Ha valaki **akkor** azt mondja nektek: íme, itt a Krisztus vagy amott, ne higgyétek! Mert hamis krisztusok és hamis próféták támadnak, és nagy jeleket és csodákat tesznek, hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is. Íme, előre megmondtam nektek. Azért ha*

azt mondják majd nektek: Íme, a pusztában van, ne menjetek ki! Íme, a belső szobákban, ne higgyétek! Mert amint a vilámlás napkeletről támad, és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.” (Máté 24:23-27)

Jézus itt nem Sátán azon csalásairól beszél, amiket napjainkban is szemlélhetünk. Egy nagyon konkrét időszakról szól. Így kezdi: ha akkor... De mikor van ez az „akkor”? Két mondatral korábban világossá teszi:

„Mert **akkor** olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mind ez ideig, és nem is lesz soha. És ha azok a napok meg nem rövidítettének, egyetlen ember sem menekülhetne meg, de a választottakért megrövidítették azok a napok.” (Máté 24:21-22)

Olyan nyomorúság, amilyen nem volt és nem is lesz soha, csak egyszer lehet a történelemben – mégpedig a legvégén. Dániel könyve ugyanerről a végső nyomorúságról beszél:

„**Abban az időben** fölkel Mihály, a nagy fejedelem, aki né-

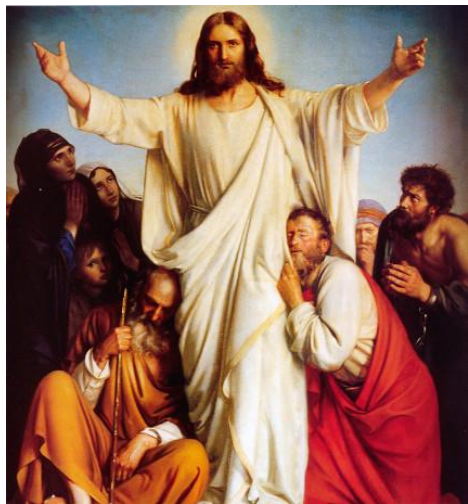
ped fiai mellett áll, mert nyomorúságos idő lesz az, amilyen nem volt mindmáig, amióta népek vannak. És **abban az időben** megszabadul néped, mindaz, aki csak be van írva a könyvbe. Azok közül, akik a föld porában alszanak, sokan fölébrednek majd, némelyek örök életre, mások pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra.” (Dániel 12:1-2)

Jézus gyakorlatilag Dániel 12-re hivatkozik. Ugyanarról a végső, nagy megpróbáltatásról beszél, aminek az Úr dicsőséges megjelenése fog véget vetni – amikor megszabadítja népét és életre kelti a halottakat. Máté 24:27-ben egyértelműen meg is mondja, hogy az *Emberfia eljövételéről* van szó.

A történelem legnagyobb átverése

De nézzük meg, mi is ennek a rendkívüli hitetésnek a tartalma! Figyeljük meg, Jézus kétszer is hangsúlyozza, hogy ezt fogják mondani: „Itt van a Krisztus!” vagy „Amott van!”, másrészt pedig „Íme, a pusztában van!”, vagy „Íme, a belső szobákban van!”. A hitetés tehát Jézus fizikális, látható visszajövetelével kapcsolatos. Az emberek azt fogják állítani, hogy látták

Krisztust, találkoztak vele, mert Ő visszajött erre a Földre látható alakban.

Miért fogják ezt gondolni az emberek? Azért, mert a hamis krisztusok *„nagy jeleket és csodákat tesznek”* (Máté 24:24). S bár ezek a jelek és csodák a nagy csalótól, Sátántól származnak, az emberek számára meggyőzőek lesznek. De Sátánnak ez kevés. Ez a csalás elsősorban nem azoknak szól, akik már a markában vannak. A valódi cél az, *„hogy elhitessék, ha lehet, még a választottakat is”*. Ha ugyanis sikerrel jár, Isten képviselte véglegesen eltűnik a Földről, és akkor talán véglegesen jogot formálhat a lázadó bolygóra.

De hogyan lehet a választottakat elhitetni? Talán pénzzel vagy e vi-

lági élvezetekkel? Hiszen ők már mindenről lemondtak Krisztusért! Már csak egy dologra vágnak szívből ezen a világon: meglátni várva várt Urukat, Jézus Krisztust! Ez az egyetlen dolog, amivel Sátán még be tudná őket csapni: ha el tudná velük hitetni azt, hogy Megváltójuk visszatért, és elhozta az általuk is hőn áhított békekorszakot!

Pál apostol megmondja, hogy *„maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát”* (2Korinthus 11:14). A legutolsó csalásával azonban minden korábbin túltesz. Magát Jézus Krisztust személyesíti majd meg, és azokra mond áldást – a fenevaddal, a hamis prófétával és a sárkánnyal jelképezett hatalmakra –, akik a nagy világháború kirobbanása előtt a világbéke hirdetői voltak. Azt állítja majd, hogy a büntetések azért érték az emberiséget, mert nem voltak teljesen következetesek akaratának végrehajtásában, és nem vette mindenki magára a hűség jelét (vagyis a fenevad bélyegét).

Felszólítja majd azokat, akik ellenálltak a szép szónak és a szigorú gazdasági megszorításoknak is, hogy végre lépjenek ők is egységre a Föld lakosaival. Ha pedig nem engedelmeskednek, akkor csak egy

lehetőség marad: végérvényesen el kell távolítani a Föld színéről azokat, akik üzenetükkel a béke ellenzői, és a nagy világegység akadályai voltak! Így végre eljöhet a várva várt békekorszak! Az Őszövetségre hivatkozva erre fogja utasítani a szavain csüngő sokaságot: „*Gyomlálj ki magad közül a gonoszt!*” (5Mózes 17:7)

Jézus nem véletlenül mondta, hogy amikor ez a csalás bekövetkezik, az Ő választottai *ki se menjenek, hogy megnézzék* (Máté 24:26)! A békére, szeretetre, egységre való vágyakozás – párosítva a Jézussal való találkozás látszólagos megvalósulásával – képes lenne felülírni a meggyőződésüket. A szentek számára rettenetes lesz ez a próba. Szívük legmélyebb és legszentebb vágyait kell megtagadniuk, ha engedelmeskedni akarnak Istennek! Valójában a legnagyobb nyomorúság – amiről Dániel és

Jézus beszélt – ez a lelki próba lesz, nem a testi üldözés. Ők azonban szilárdan kitartanak majd meggyőződésükben, és nem engednek a megtévesztés erejének – ezzel pecsételve meg halálos ítéletüket.

Nincs menekvés

A világ egyhangúlag bizalmat szavaz a hamis Krisztusnak. Egységüknek újra van alapja: megtalálták az „igazi” bűnbakot – egy újabb ellenséget, akit lehet gyűlölni és el lehet pusztítani, hogy elérjék a békekorszak délibábját. A világ vezetői azonnali cselekvési tervet dolgoznak ki, hogyan semmisítsék meg egyszer s mindenkorra a világbéke kerékkötőit:

„És láttam a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három, békához hasonló, tisztátalan lelket kijönni, mert ördögi lelkék azok, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára.” (Jelenések 16:13-14)

A sárkány, a tengerből feljövő fenevad és a földből feljövő fenevad (a hamis próféta) által jelképezett hatalmak együttes erővel egy olyan utasítást adnak ki, amely összhangban van a hamis Krisztus kívánalmaival. Harcra szólítják fel

az egész világot. Ám ebben a harcban – az armageddoni csatában – csak két, nagyon egyenlőtlen fél vesz részt: az egész világ, mégpedig Isten népe ellen. Jelenések 19:19 úgy jeleníti meg ezt a csatát, hogy *„a fenevad és a föld királyai és seregeik gyülekeztek, hogy harcra keljenek a lovon ülő és serege ellen”* – azaz Krisztus és az Ő népe ellen. Ez a kijelentés világossá teszi, hogy itt a föld királyai nem egymás ellen, és nem valamilyen földi ország ellen fognak harcolni. Egyetlen közös célpontjuk van: *Isten népe*.

Amikor Jézus a tanítványainak beszélt erről, ők is feltették neki a kérdést, hol fognak majd ezek az események bekövetkezni:

„És megkérdezték tőle: Hol, Uram? Ő pedig azt mondta nekik: Ahol a tetem, oda gyűlnek a saskeselyűk.” (Lukács 17:37)

Jézus bizarr válasza valójában igen sokatmondó: a saskeselyűk oda-mennek, ahol célpontot látnak. Más szóval: bárhol, ahol Krisztus teste jelen van ezen a világon a szentek személyében, utoléri őket az üldözés. Nincs menekvés, többé nem lehet elbújni kietlen helyekre, nem lehet más országba menekül-

ni. Bezárul a kör. A gonoszok elhatározzák, hogy az utolsó szálig levadásszák őket, bárhol is legyenek.

Látszat és valóság

Az események alakulása alapján azt gondolhatnánk, hogy innentől borítékolható a történet: a gonoszok összefognak, majd gyorsan és hatékonyan kiirtják a védtelen, fegyvertelen szenteket. De a trombita és a pohár is egy-egy különös képpel indít, ami egy másfajta forgatókönyvet vetít elő.

Az arany oltár négy szarva

„A hatodik angyal is trombitált, és hallottam egy hangot az Isten előtt álló aranyoltár négy szarva felől, amely ezt mondta a hatodik angyalnak, akinél a trombita volt: Oldd el azt a négy angyalt, akik a nagy folyóvíznél, az Eufrátesznél meg vannak kötözve.” (Jelenések 9:13-14)

Az isteni kijelentés gyakorlatilag engedélyt ad Sátánnak a nagy csapás végrehajtására, Krisztus visszajövetelének meghamisítására és arra, hogy újra egyesítse a szellemi Babilon erőit a szentek kiirtására. Csakhogy ez a kijelentés egy na-

gyon konkrét helyről érkezik: „*az Isten előtt álló aranyoltár négy szarva felől*”! Ha nem számolunk azzal, hogy Jelenések könyvében minden jelképnek jelentősége van, könnyen átsiklunk e fontos részlet felett.

Az Isten előtt álló aranyoltár a szentek szentje, konkrétan a kárpit előtt álló füstölő oltárra vonatkozik. Ugyanezt az oltárt látta János a trombiták megszólalása előtt is, amikor mennyei főpapunk elvégezte rajta a nagy engesztelési nap utolsó engesztelését (Jelenések 8:1-5). Egy korábbi tanulmányban (*Amikor bezárul a menny*) részletesen foglalkoztunk ezzel az eseménnyel, ami a valóságban a teljes bűneltörlést jelenti az élő szentek emlékezetéből. Más megközelítésből ez az elpecsételés gyakorlati vonatkozása.

Mi a jelentősége annak, hogy a hatodik trombita visszahivatkozik az elpecsételésre? Az elpecsételés védelmet jelent a csapásokkal szemben. Ahogyan az egyiptomi tíz csapás idején a zsidóknak sem esett bántódásuk Gósen földjén, és az öldöklő angyal elkerülte a báránnyal megpecsételt házakat, ugyanúgy az utolsó hét csapás idején sem esik bántódása azoknak, akik el vannak

pecsételve az élő Isten pecsétjével. A kegyelemidő lezárulása után a mártírok vére már egyébként sem lenne magvetés. Az elpecsételték ezért már nem fognak meghalni – élve érik meg Krisztus eljövetelét. Pál apostol is erről beszél:

*„Mert maga az Úr fog leszállni a mennyből riadóval, főangyal szózatával és Isten harsonájával, és feltámadnak először azok, akik Krisztusban meghaltak, azután mi, **akik élünk, akik megmaradtunk**, velük együtt elragadtatunk a felhőkben az Úrral való találkozásra a levegőbe, és így mindenkor az Úrral leszünk.”* (1Thesszalónika 4:16-17)

Pedig a hatodik trombita alapján úgy tűnik, meg fognak halni, és senki sem marad meg! Éppen ezért szól a kijelentés az arany oltár négy szarva felől. A szarvak a hatalom jelképei, az arany oltár szarvai ennek fényében az engesztelés „hatalmát”, vagyis az elhangzott ítélet hatályos voltát jelképezik. Krisztus ugyanis lezárta az ítéletet az élők felett, és azt határozta, hogy a szentek **nem** halnak meg többé! Ez az ítélet van hatályban, bármit is mutasson a látszat!

Babilon kiszáradt folyója

Hasonlóképp, a hatodik harag-pohár első kijelentése is egy másik végzetet vetít előre, mint ami a látatókból következne:

„A hatodik is kiöntötte poharát a nagy folyóvízre, az Eufráteszre, és kiszáradt annak vize, hogy út készüljön a napkelet felől jövő királyoknak.” (Jelenések 16:12)

Sok magyarázó, aki ezt a kijelentést szó szerint értelmezi, úgy gondolja, hogy a távol-keleti népek (a kínaiak?) fogják majd megtámadni a Babilon területén elhelyezkedő Irakot. A mai technológia mellett azonban még e nézet védelmezői számára is egyre valószínűtlenebb ez az elképzelés. A modern harci gépek világában az Eufrátesznek minimális a taktikai jelentősége. Egy olyan korban, amikor harci repülőkkal, rakétákkal és bombákkal száz kilométeres távolságokból porig lehet rombolni bármely országot, egy folyó kiszáradása teljességgel súlyát veszti. Csakhogy régen nem így volt!

Valójában ez a kijelentés a múlt képeit vegyíti a jövővel. Babilon folyója, az Eufrátesz ugyanis egyszer már kiszáradt a napkelet felől

jövő királyok előtt! A Biblia ugyan nem tesz erről konkrét említést, de az antik történészek (Hérodotosz, Xenophón) szerint Babilon meghódításakor a keletről érkező méd-perzsa sereg elterelte az Eufrátesz folyót, ami Babilon kapuit védte – így tudták egyetlen éjszaka alatt, gyakorlatilag ostrom nélkül bevenni a várost! Dániel könyve összhangban áll ezzel a történelmi forgatókönyvvel. Babilon utolsó éjszakáján így szólt Isten ítélete Dániel próféta szájából a bukott királyhoz:

*„Ez pedig a szavak értelme: mené, azaz számba vette Isten a te országlásodat, és véget vet annak; tekél, azaz megmértél a mérlegen, és hújával találattál; perész, azaz felosztott a te országod, és a médeknek és perzsáknak adatott... **Ugyan-azon az éjszakán** megölték Bélsaccart, a káldeusok királyát. A méd Dárius pedig elfoglalta az országot hatvankét esztendőskorában.”* (Dániel 5:26-31)

A Jelenések könyvében olvasható kijelentés tehát valójában nem a Mezopotámia területén húzódó Eufrátesz folyó kiszáradását vetíti előre, hanem egy valóságosan

megtörtént történelmi eseményre hivatkozik. Mert „ami volt, ugyanaz lesz ezután is, és ami történt, ugyanaz történik majd ezután is. Semmi új nincs a nap alatt” (Prédikátor 1:9). Az ókori Babilon bukása előrevetíti a végidők szellemi Babilonjának végső bukását is.

De kik akkor a napkelet felől jövő királyok?! A Bibliában nem sok olyan király van, akit a prófétaság szelleme Krisztus előképeként jelölt meg. De a Babilont meghódító Círusz (vagy történelmi nevén Kúrosz/Kurus) ezen kevesek közé tartozik, és tökéletesen illeszkedik az itt vázolt képbe. Ézsaiás 44-45. fejezete közel száz évvel előre név szerint (!) megnevezte Círusz királyt, és megjövendölte, hogy ő szabadítja meg Izraelt. Egy kijelentéssel előrevetítette Babilon folyójának kiszáraztatását: „Aki azt mondja a mélységnek: »Száradj ki!«, és: »Kiapasztom folyóvizeit!«” (Ézsaiás 44:27) Majd ezután Círuszt, mint Isten népének pásztorát, és a templom felépítőjét mutatta be:

„Én vagyok, aki azt mondja Círuszról: »**Pásztorom** ő«, és véghezviszi minden szándékomat, amikor ezt mondja Jeruzsálemről: »Épüljön föl«, és a

templomról: »**Rakják le alapjait!**«” (Ézsaiás 44:28)

Végezetül pedig fölkentjének, azaz Messiásnak nevezi:

„Így szól az ÚR **fölkentjéhez**, Círuszhoz, akinek megfogtam a jobb kezét, hogy népeket hódoltassak meg előtte, és a királyok derekának övét megoldjam, hogy ajtók nyíljanak meg előtte, és ne zárulhassanak be a kapuk.” (Ézsaiás 45:1)

Krisztus a fölkent, a pásztor, a szellemi templom felépítője, a királyok királya és uraknak ura, aki előtt az egész föld meghódol majd. Ő az a Király, aki napkelet felől jön:

„**Témán felől** jön Isten, **Párán hegyéről** a Szent. [Szela] Fensége beborítja az eget, és dicsőségével megtelik a föld. Ragyogása, mint a világosság, fénysugarak törnek elő mellőle, és abban rejlik hatalma.” (Habakuk 3:3-4)

(Megjegyzés: Témán és Párán hegye Izraeltől keletre van.)

„Mert amint a villámlás **napkeletről támad**, és ellátszik egész napnyugatig, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.” (Máté 24:27)

„És íme, Izráel Istenének dicsősége közelgett **kelet felől**, és zúgása olyan volt, mint a nagy vizek zúgása, a föld pedig fénylett a dicsőségétől.” (Ezékiel 43:2-3)

Amikor a bibliai prófécia Krisztus dicsőséges visszajöveteléről beszélnek, mindig úgy mutatják be, hogy Ő **kelet felől** érkezik. Ő tehát az a napkelet felől érkező király, aki eljön, hogy a megbukott szellemi Babilont végleg megfossza hatalmától. Ezt vetíti előre Jelenések 16:12. Bár a látszat szerint Babilon erői győzedelmeskednek Isten népén, az ítélet már elhangzott lettük: Krisztus eljön, hogy megszabadítsa népét, és véget vessen a lázadásnak.

Seregszemle

Most, hogy tisztáztuk, miről is szól az armageddoni csata, rátérhetünk a trombitánál bemutatott seregszemlére.

„Eloldották azért a négy angyalt, akik készen álltak az órára, a napra, a hónapra és az esztendőre, hogy megöljék az emberek **egyharmadát**.” (Jelenések 9:15)

Az Eufrátesznél szabadon engedett

négy angyal Babilon egész világra kiterjedő erőit jelképezi. A kijelentés azt vetíti előre, hogy célpontjuk megsemmisítésére egy meghatározott időpontot tűznek ki. A 11. fejezet – ahol a 2. jaj ténylegesen véget ér – ezt az időt három és fél napban határozza meg (Jelenések 11:9), a célpontot pedig Krisztus tanúiban. Jelenések 9:15 és 18. verse azonban egyszerűen csak az emberek **egyharmadának** nevezi őket.

De honnan tudhatjuk biztosan, hogy ez az egyharmad csakis a szentekkel azonosítható? Figyeljük meg, mit mond a prófécia a csatasor másik oldalán álló többi emberről, a „kétharmadról”:

„A **többi ember pedig, akiket nem ölték meg ezek a csapások**, nem tértek meg kezük alkotásaitól, hanem imádták az ördögöket, és az arany-, ezüst-, érc-, kő- és fabálványokat, amelyek sem látni, sem hallani, sem járni nem képesek; és **nem tértek meg sem gyilkosságaikból, sem varázslásaikból, sem paráználkodásaikból, sem lopásaikból**.” (Jelenések 9:20-21)

Más szóval: a célpontba vett egyharmadon kívül az összes többi ember teljesen megátalkodott, megtérni már képtelen, elveszett

állapotban van! De ha az emberek harmadát megölik, az összes többi pedig megátalkodott, akkor kik maradnak meg az igazak közül, akik élve megérik Jézus eljövetelét?! Jelenések könyve itt ellentmondana az Újszövetség más részein található tanításának?! Ezért fontos, hogy világosan értsük: ebben az időben semmi nem az, aminek látszik...

A 200 milliós sereg

*„És a lovas seregek száma hússzezerszer tízezer volt, halottam a számukat. A látomásban ilyennek láttam a lovakat és a rajta ülőket: **tűzpiros, jácintkék és kénsárga** páncéljuk volt, és a lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje, és szájukból **tűz, füst és kén** jött ki. E három csapástól halt meg az emberek harmadrésze: **a tűztől, a füsttől és a kéntől**, amely azok szájából jött ki. Mert a lovak ereje a **szájukban** és a **farkukban** van, mert fejjel végződő kígyóhoz hasonló farkuk van, és azzal ártanak.” (Jelenések 9:16-19)*

Ha alaposan megvizsgáljuk ennek a kétszáz milliós seregnek a leírását, könnyebben megérthetjük a

látszat és a valóság közötti különbséget. Bár ez a kép az ötödik trombitához képest egy fokkal kevésbé szurreális, itt is a részletek jelképként való értelmezése visz előre.

A létszám

Jelenleg a világ országainak aktív katonasága összességében is alig haladja meg a 20 millió főt. De miután az első néhány csapás által jelképezett világháborúban a világ jelentős része elpusztul, a 200 millió főt számláló lovasság – vagy ezzel egyenértékű modern fegyverzet – még valószínűtlenebbnek tűnik. Ez a szám ugyanúgy jelképes, mint Jelenések könyvének többi száma. Egy roppant sereget jelöl – olyan haderőt, amelyet a világ még soha nem vonultatott fel, még együttvéve, egymással szemben álló feleként sem.

Ráadásul a harc természetéből fakadóan egyáltalán nem szükséges, hogy képzett katonaságra gondoljunk. A szentek védtelenek, fegyvertelenek, így gyakorlatilag az átlagemberek is részt tudnak venni a hajtóvadászatban. Az ellenséges haderő az elpecsételtek számához képest – ami Jelenések 7. fejezete szerint 144.000 – egyébként is óriási, több mint ezerszeres túlerőt jelent.

A fej

A lovak feje az *oroszlánéhoz* hasonlított, ami Dániel 7. fejezetében Babilon jelképe. Ez a mozgalom tehát ismét a szellemi Babilon ideológiáját képviseli, ellentétben az ötödik csapásnál bemutatott mozgalommal, ami szembefordult Babilonnal, és minden vallást ki akart irtani. De erre a nagy fordulatra a 17. fejezet tanulmányozásánál még visszatérünk.

Tűz, füst és kénkö

A lovasok páncéljának leírásánál Jelenések könyve nem divatkatalógust nyit meg előttünk. A páncél színei: **tűz**piros, jácintkék, és **kén**sárga. Ha a jácintkékről nem is jutna eszünkbe semmi, a **tűz** és a **kén** a következő néhány versben még kétszer elfordul – a **füsttel** együtt. Figyelemreméltó tény, hogy a kén égésekor kék színű füst keletkezik – a jácintkék szín tehát ebben a hármásban a füst képviselője.

Nem kell találgatnunk e jelképek jelentését. Jelenések könyve félreérthetetlenül azonosítja számunkra, mire vonatkoznak:

„Egy harmadik angyal is követte azokat, aki hangosan ezt mondta: Ha valaki imádja a

*fenevadat és annak képmását, és felveszi annak bélyegét homlokára vagy kezére, az is iszik majd Isten haragjának borából, amelyet elegyítetlenül készített el haragjának poharában, és **tűzben** és **kénköben** gyötrődik a szent angyalok előtt és a Bárány előtt. Gyötrődésük **füstje** felmegy örökkön örökké, és nem lesz nyugalomuk sem nappal, sem éjjel azoknak, akik imádják a fenevadat és annak képmását, és aki nevének bélyegét felveszi.”* (Jelenések 14:9-11)

*„A gyáváknak és hitetleneknek, az utálatosoknak és gyilkosoknak, a paráznáknak és varázslóknak, a bálványimádóknak és minden hazugnak osztályrésze a **tűzzel** és **kénkövel** égő **tóban** lesz; ez a második halál.”* (Jelenések 21:8)

A tűz, füst és kénkö – vagy egész pontosan a kékes füsttel égő kén – valójában a gonoszok végső büntetésének jelképe. A harmadik angyal üzenete tűzzel, füsttel és kénkövel való büntetést vetít előre azok számára, akik felveszik a fenevad bélyegét, és nem az igaz Istent imádják. Jelenések 20. és 21. fejezete pedig világossá teszi, hogy

ezt a büntetést az ezer év múltán fogják elnyerni a tűzzel és kénkövel égő tóban mindazok, akik nem nyertek örök életet. Ezen embereket már nem lehet megmenteni, ezért a második halállal örökre elvesznek.

De mit jelent a hatodik trombitánál ez a sűrűn alkalmazott jelkép?

Először is a hadsereg **páncélja** a tűz, füst és kénkö – más szóval az örök kárhozat – színeiben pompázik. Ezek az emberek végleg megkeményítették szívüket, és pontosan amellet kötelezték el magukat (ti. a fenevad bélyege mellett), aminek felvételéhez a harmadik angyali üzenet ezt a büntetést kapcsolta. Itt tehát már nem csupán kénytelen-kelletlen behódolás van Sátán uralmának, mert a hamis csodák ereje – a hamis Krisztus megjelenése – végleg meggyőzte a gonoszokat arról, hogy ők járnak a helyes úton. A hazugságban való szilárd hitük immár páncélként védi szívüket az igazsággal szemben.

De nemcsak a páncél színeiben van ott a tűz, füst és kénkö, hanem a **szájukból** is ez jön! Figyeljük meg: „E három csapástól halt meg az emberek **harmadrésze**: a tűztől, a füsttől és a kéntől, amely azok

szájából jött ki.” (Jelenések 9:18)
Más szóval: a harmadrészre mondják azt, hogy ők a kárhozottak! Kijelentik, hogy azok, akik nem vették fel a (hamis) Krisztus iránti hűség jelét, méltók az örök kárhozatra, megátalkodottak és menthetetlenek – ezt az isteni ítéletet pedig végre is kell rajtuk hajtani!

Száj és fark

*„Mert a lovak ereje a **szájukban** és a **farkukban** van, mert fejfel végződő kígyóhoz hasonló farkuk van, és azzal ártanak.” (Jelenések 9:19)*

A harmadrészt a szájukból kijövő kárhoztató ítélettel „ölik meg”, és az erejük is csak a szájukban és a farkukban van. Ez a fontos kijelentés szintén rámutat a látszatok és a valóság közötti különbségre. A farkok a hazugságot jelképezik (ld. előző tanulmány), a száj pedig a törvényhozást. Ennek a sátáni vezetés alatt álló tömegnek a hatalma tehát addig terjed, hogy egy ördögi hitetésre támaszkodva halálos ítéletet mond ki azok felett, akik nem vették magukra a fenevad bélyegét. Még az ítélet végrehajtásának időpontját is kitűzik. Ennél tovább azonban nem mehetnek. A valóság az, hogy csak a szájukkal ölhetnek

– a halálos ítéletet nem fogják tudni végrehajtani.

Megiddó hegye?

A harag hatodik pohara ezzel a kijelentéssel ér véget:

„Összegyűjtötték őket arra a helyre, amelyet héberül Harmagedónnak neveznek.” (Jelések 16:16)

Ez a földrajzi megnevezés felettébb különös. A héber név Megiddó hegyéről szól, Megiddó viszont síkságon van, pontosabban egy nagyobb medencében. A prófécia azonban Megiddó hegyét nevezi meg, ami szintén azt erősíti meg, hogy itt nem egy földrajzi helyhez kötődő csataterőről van szó. A Megiddóhoz legközelebbi hegyek a Kármel és a Tábor. Ezekhez a hegyekhez viszont két nagyon jelentős ószövetségi esemény kapcsolódik – és egy-egy nagy győzelem az Isten népe ellen összegyűlt ellenség felett.

Kármel hegyén Illés próféta egyedül szállt szembe Baál 400 prófétájával és Asera 450 prófétájával, miközben egész Izrael tanúja volt a nagy leszámolásnak (1Királyok 18). Isten félreérthetetlen

bizonyítékát adta annak, ki az igaz Isten, és ki van a jó oldalon. Az igazság pillanata után a hamis valóság megkapta a kegyelemdöfést: a hamis prófétákat egytől-egyik lemészárolták.

A **Tábor** hegyéhez Bárak és Sisera harca köthető (Bírák 4). Sisera hadvezér sokszoros túlerővel támadt Izraelre, Isten azonban Debóra prófétálása által megerősítette Bárakot, aki döntő csapást mért Sisera óriási seregére, és így megszabadította Izraelt.

Mindkét hegynél az Isten műve ellen harcoló erők voltak sokszoros többségben, és mindkét esetben Isten szerzett szabadulást. A Kármelen a szellemi győzelem volt a hangsúlyos, míg a Tábor hegyénél a testi szabadulás. Harmageddon – Megiddó hegye – tehát az a hely (pontosabban idő), ahol, ill. amikor Isten véglegesen megszabadítja népét.

Egyharmad vagy kétharmad?

Bár a hatodik trombita és a pohár ellentmondásosan mutatja be a csata valódi végkimenetelét, és nem visz el a tényleges szabadulásig, számos utalást tesz arra, hogy a látszatok ellenére Isten meg fogja szabadítani a népét. Az emberek harmada, akiket „megölnék”, valójában nem hal meg. Ellenkezőleg: a „kétharmad” fog meghalni. Zakariás könyvében pontosan erről olvassunk:

*„Úgy történik az egész országgal – így szól az ÚR –, hogy **kétharmad része elpusztul**, és elvész, csak **egyharmad része marad meg**. És a harmadrészt is tűzbe viszem, és megtisztítom őket, ahogyan az ezüstöt tisztítják, megpróbálom őket, ahogyan az aranyat próbálják. Segítségül hívja majd a nevemet, és én felelni fogok neki. Ezt mondom: Népem ő! Ő pedig azt mondja: Az ÚR az én Istenem!” (Zakariás 13:8-9)*

Az egyharmadnak azonban át kell mennie Isten kohóján, a nagy megpróbáltatáson, mielőtt az Úr végleg megszabadítaná. Át kell menniük Krisztus tapasztalatán, aki csak hit által láthatott túl a ha-

lál kapuin. Minden látható jel arra fog utalni, hogy Isten elhagyta őket és teljes tévedésben vannak, mivel legszentebb vágyaikkal ellentétesen cselekszenek, amikor nem fogadják el drága Megváltójuk visszatérését, és ítéletet hirdetnek a világbéke szoszólói felett. Rokonaik, barátaik, ismerőseik, ellenségeik, szülők, gyerekek – mindenki, aki nem hallgatott rájuk – örültek és megátalkodottnak kiáltja ki őket. Az egész világ ellenük támad, és nem lesz menekvés!

De miután Isten Igéjére támaszkodva kiállják a hit próbáját, Isten megszabadítja őket. Ez lesz Jákob nagy nyomorúsága és küzdelme:

*„Kérdezzétek csak meg, és lássátok: szülhet-e a férfi? Miért látom minden férfi kezét az ágyékán, mintha gyermeket szülne, és miért változott arcuk fakósárgává? Jaj, mert nagy nap az, nincs hozzá hasonló! **Nyomorúság ideje** lesz az Jákobnak; de **megszabadul belőle!**” (Jeremiás 30:6-7)*

Nehéz szavakkal leírni azt a nagy lelki küzdelmet, amin a 144.000 elpecsételt keresztül fog menni. De ahogyan Jákob is tusakodott Istennel imában, amikor Ézsau seregei a biztos halállal fenyegették, úgy ők

is megküzdik a maguk harcát, és hit által győzni fognak – ahogyan Jákob is győzött.

Néhány fontos kérdés

A prófécia azonban szándékosan nem tér rá rögtön a szabadításra. Isten azt szeretné, ha mi is feltennénk az igazán fontos kérdéseket. Íme néhány, a teljesség igénye nélkül:

- Kik lesznek ezek az emberek, akik így szembe mennek az egész vallásos világgal?
- Honnan kerülnek elő, a sok ezer darabra tört kereszténység mely részéből?
- Hogyan fogják tudni felismerni a hamis krisztust, míg mások hisznek neki?

- Mi a garanciám arra, hogy én is a jó oldalon állok majd, nem a megtévesztettek között?

Jelenések könyve 10. fejezete nem folytatja a trombiták látomását, mert Isten azt szeretné, hogy válasszt találjunk ezekre a kulcsfontosságú kérdésekre. Sátán olyan mértékű csalásokra kap engedélyt a vég idején, hogy nem érhetjük be felületes ismeretekkel, és átlagos vallásossággal. Isten ugyanis nemcsak azt akarja, hogy megértsük a próféciaikat, hanem azt, hogy mi is benne legyünk – mégpedig az Ő oldalán! De ehhez fel kell tennünk az igazán fontos kérdéseket, és válasszt kell találunk rájuk. ■

Sánta János

Hitből hitbe

Ingyenes folyóiratunk Isten gyermekeinek hitbeli épülését szolgálja, míg mindnyájan felnövekedünk Jézus teljességében az érett felnőttkorra, és az Ő dicsőségét tükrözve várjuk Megváltónk visszajövetelét.

A kiadásban közreműködtek:

Tartalmi szerkesztők: *Gégény Rudolf, Sánta János*

Felelős szerkesztő: *Sánta János*

Magyar nyelvi ellenőrzés: *Barati Lilla*

Nyomtatás: *Gégény Lora Mariann*

Elérhetőségeink a kiadvány hátlapján találhatók.

Feliratkozás 2018-ra

Kedves Olvasónk! Nagy örömet jelent számunkra, ha munkánkkal testvéreink hitbeli épülését szolgálhatjuk. Ugyanakkor az online tartalmak növekvő népszerűsége miatt manapság már nem egyértelmű, hogy valaki a nyomtatott kiadványokat részesíti előnyben.

Folyóiratunkat természetesen 2018-tól is változatlanul, ingyenesen terjesztjük. Olvasóinktól csupán annyit kérünk, a feliratkozás megerősítésével évente egyszer jelezzék felénk, hogy továbbra is igényt tartanak rá.

Ennek megfelelően kérjük a kedves Olvasót, hogy amennyiben a 2018-as évben is nyomtatott formában szeretné olvasni ingyenes folyóiratunkat, ezzel kapcsolatos szándékát 2018. február 10-ig jelezze felénk, és iratkozzon fel újra valamely elérhetőségünkön keresztül (weblap/email/telefon).

Kiadványunk teljesen **ingyenes**, szabadon terjeszthető és másolható. Ha szeretné rendszeresen kézhez kapni, iratkozz fel valamelyik elérhetőségünkön:

További
információért
keresd fel
internetes
oldalunkat:

hitbol.hu

Telefon: +3620/779-47-67
E-mail: info@hitbol.hu

A Facebookon is
megtalálsz minket:

 [/hitbol.hu](https://www.facebook.com/hitbol.hu)